

23- VỢ CỦA TRƯỞNG GIẢ TU-ĐẠT CÚNG DƯỠNG PHẬT ĐƯỢC QUẢ BÁO

Ngày xưa, lúc Đức Phật còn tại thế, có một vị trưởng giả tên là Tu-đạt cuối đời rất nghèo khổ, tiền bạc của cải đều hết sạch, ông phải ra sức làm thuê cho người khác, kiếm được ba cân gạo đem về nấu ăn. Khi cơm chín thì đúng lúc Tôn giả A-na-luật đi đến để khát thực. Vợ của Tu-đạt liền lấy bình bát của Tôn giả bởi một bát đầy dâng lên. Sau đó thì Tôn giả Tu-bồ-đề, Tôn giả Ma-ha Ca-diếp, Tôn giả Đại Mục-kiền-liên, Tôn giả Xá-lợi-phất, lần lượt đi đến để khát thực. Người vợ của trưởng giả cũng đều lấy bình bát của các Tôn giả bởi đầy bát rồi dâng lên. Sau cùng thì Đức Thế Tôn tự đến để khát thực, cũng bởi một bát đầy dâng cúng. Bấy giờ ông Tu-đạt ở bên ngoài vào bảo vợ dọn ăn. Người vợ đáp lời chồng:

–Nếu có Tôn giả A-na-luật đến, ông có tự đem phần cơm của mình dâng cho ngài không?

Đáp:

–Nên nhịn phần ăn của mình để dâng lên Tôn giả.

–Nếu lại có Tôn giả Ca-diếp, Đại Mục-kiền-liên, Tu-bồ-đề, Xá-lợi-phất... cho đến có Đức Phật đến, ông phải làm thế nào?

–Thà mình nhịn đói để cúng dường tất cả cho những vị ấy.

Người vợ nói với chồng:

–Sáng nay có các vị Thánh ấy đến đây khát thực, cho nên trong nhà có bao nhiêu cơm tôi đều dâng cúng cho các Ngài hết rồi.

Người chồng nói với vợ:

–Như vậy là tội của chúng ta đã hết, phước đức của chúng ta phải sinh.

Ông liền mở kho ra thì vải, lụa, đồ ẩm thực... đầy cả kho, cứ dùng hết rồi lại sinh ra.